

Staaltraad, Traadsnore, Traadstifter, Traadreb, Skruer, Søm, Vognaksler, Komfurplader, Springfjedre o. l. koster fra København til Fredericia 71 Kr. 30 Øre, medens den paa den samme Vej længde paa de danske Statsbaner for Forsendelse fra Tyskland kun koster 36 Kr. 44 Øre, altsaa omtrent det halve. Et tredje Eksempel: For de samme Varer koster en Vagonladning til København over Orehoved 52 Kr. 10 Øre, medens der for en tilsvarende Vagonladning fra Tyskland via Gedser paa de danske Statsbaner kun betales 28 Kr. 44 Øre. Den danske Stat yder altsaa den tyske Industri en Begunstigelse af 23 Kr. 66 Øre pr. Vagonladning. Et fjerde Eksempel: Forarbejdede Bygningssten — jeg antager, det er Granit- og Sandsten —, saasom glat tilhuggede, formede eller savede, endvidere Krybbeesten, Trug, Møllesten osv. fra København til Horsens koster 55 Kr. 80 Øre, medens en Vagonladning af de samme Varer fra Tyskland over samme Afstand koster 40 Kr. 89 Øre. En Vagonladning Mel, Fajance, Trævarer fra København til Horsens koster 59 Kr. 20 Øre, paa samme Vej længde fra Tyskland paa de danske Statsbaner 53 Kr. 33 Øre. For Stykgods er Fragtforskellen kun ubetydelig, men den er for Forsendelse fra Tyskland hertil lavere end for Forsendelse herfra til Tyskland. Af disse Eksempler vil fremgaa, hvorledes den tyske Industri hjælpes af den danske Regering med billige Fragtsatser til at bekæmpe den danske Industri. I andre Lande gaar man den Vej at søge at emancipere sig fra Udlandet og fra den udenlandske Indflydelse, her gaa vi naturligvis den modsatte Vej, der viser sin Originalitet ved, at vi ved billige Indførselsfragter favorisere det tyske Landbrug og den tyske Industri til stor Skade for vore egne Erhverv.

Hvad nu Eksportpræmier, Karteller, Truster, Dumping og Aflosningssystemet angaar, saa florere disse jo i højeste Grad over hele Verden, og er der noget Flag, hvor de endnu ikke have taget fat, skal det nok komme i Løbet af nogle Aar og hærgende og ødelæggende vælte sig ind over de Lande, hvor Toldmurene ere lavest. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Trustsystemet, men blot nævne et meget karakteristisk Eksempel paa, hvorledes det gaar til. I andet Halvaar af 1904 udførtes fra Tyskland 19,325 Tons Traadsøm til 126 Kr. pr. Ton. For hver Ton Traadsøm, der solgtes i Tyskland, tjente Kartellens Medlemmer $74\frac{1}{2}$ Kr. Men for hver Ton, der udførtes, tabte de $39\frac{1}{2}$ Kr. Naar

man nu regner med den Begunstigelse i Fragt, som den danske Stat yder de udenlandske Karteller og Fabrikker, og man saa erindrer, at Regeringsforslaget foreslog Tolden paa Søm hævet, tror jeg nok, man kan sige, at man her i Landet har gjort, hvad man kunde, for at ødelægge en dansk Virksomhed, der drives med en Kapital af 3—4 Mill. Kr., og beskæftiger 500 Mennesker. Det bliver ikke til Fordel for Forbrugerne, thi saa snart den danske Virksomhed er ødelagt, vil man sikkert forhøje Priserne og beregne dem paa samme Maade, som betales i Tyskland.

Man nævner Sukkerfabrikkerne og Papirfabrikkerne som Truster, der udnytte Toldbeskyttelsen her i Landet fuldt ud. Jeg har ingen Mening om det. Jeg har ingen Aktier i noget af disse Foretagender, og jeg har ingen Interesse i noget af dem ud over den, at jeg er en meget stor Papirforbruger, maaske en af de større her i Landet. Jeg har ingen Mening om, i hvor høj en Grad Toldbeskyttelsen udnyttes, men jeg tilstaar, at jeg er saa gammeldags, at jeg glæder mig over, at Pengene blive her i Landet i Stedet for at vandre til Udlandet, hvorved de ikke skabe nogen Virksomhed for os, og hvorved de ikke en Gang kunne beskattes af os. Jeg foretrækker — for at bruge et populært Udtryk —, at vi gnave vore egne Ben. Hovedsagen for mig er, at disse Virksomheder skabe Arbejde og Fortjeneste, og udnytte de Toldbeskyttelsen i for høj Grad, ja, saa kommer der sikkert Konkurrence. Nu tales der saa meget om Sukkerfabrikkerne, og jeg skal ikke komme ind paa dette Emne, som allerede har været tilstrækkeligt behandlet. Men jeg vil dog minde om, at de have ført en meget haard Kamp for Tilværelsen, og ingen kan sige noget om, hvor meget af den Fortjeneste, de have, der skyldes stigende Konjunkturer og heldige Spekulationer. Og nu Papirfabrikkerne? Er det en Ulykke for Landet, at de tjene noget? De fleste huske en Tid, da de 6—8 Papirfabrikker her i Landet førte en alt andet end lys Tilværelse. Nu har der været en Del gode Aar, hvor de vist have tjent godt. Men i Aar kommer der jo en konkurrerende Fabrik, og have de udnyttet Beskyttelsen i for høj Grad, saa tænker jeg nok, at de ville blive vænnede af med det. Saa er der jo da ogsaa et skyldigt Hensyn at tage til Fabrikkerne, og de store Kapitaler, der ere bundne i dem, og til de Tusinde Arbejdere, idet dog sikkert